

Barčin příběh, aneb domů i do stáje bez bariér

Jmenuji se **Bára Vavřinová** a je mi 32 let. Žiju s přítelem, mamkou

a babičkou v Úhřetické Lhotě. Taťka před osmi lety zemřel. **Svůj život jsem zasvětila koním, jedna vyjížďka se mi bohužel stala osudnou. Ke koním mě to**

táhlo od mala. S taťkou jsem jezdila do hřebčína do Slatiňan.

Za poslední našetřené peníze se mamka s taťkou rozhodli pořídit mi koně. Od 11 ti let jsem se mohla prohánět po loukách na vlastním koni.

Odmaturovala jsem na střední zemědělské škole v Chrudimi a začala pracovat v hřebčíně ve Slatiňanech. Když můj první kůň Pegas odešel do koňského nebe, přišel Šošon, můj současný koňský parťák, a k němu přibyla kobylka Kačka. Té jsem poskytla volnou stáj a mé blízké kamarádce Monice, její majitelce, přátelskou pomoc. Před sedmi lety jsem ze zdravotních důvodů musela hřebčín opustit. O to víc jsem se mohla věnovat svému koni.

Jednoho červencového večera 2020 jsme se s Monikou vracely z vyjížďky na koních a na poli před vesnicí, **pár metrů od domova se mnou Šošon upadl. Smekla se mu noha po bahně, převalil se přese mě, hned vstal, ale já zůstala ležet, špatně se mi dýchalo a necítila jsem nohy. Monča ihned zavolala záchranku a nastal boj o život.**

Čtyři hodiny na operačním sále, za několik dní zpevňující operace a úžasná péče všech v nemocnici. Pak jsem si vyslechla lékařskou zprávu: **paraplegie**. Lidově řečeno: **má páteř při pádu byla tak moc poraněná, že bude úspěch, když se mi v nejbližší době podaří posadit** a co se týká fungování nohou, šance je mizivá.

Na to vrchní sestra v Pardubicích „Andělka Jiřinka“ pravila, že zázraky se dějí. Než mě převezli na spinální jednotku do Liberce, zařídila mi krátkou návštěvu ve Lhotě, setkání s mými blízkými a Šošonem, o kterého jsem měla ohromný strach a starost, jestli se mu po pádu nic nestalo.

Léčila jsem se v Pardubicích, v Liberci a nyní jsem v Hamzově léčebně v Luži. V každém ze tří míst se mi dostalo a dostává nezměrné pomoci a informací, učím se, jak fungovat dál, **cvičím, rehabilituju a hlavně se nelituju, jsou kolem mě samí dobří lidé, zaměstnanci léčebny, rodina a přátelé.**

Přežila jsem, kůň taky, a já na sobě budu makat a bojovat dál.

Ten „boj“ však bude snazší, když mi prosím přispějete na rekonstrukci sociálního zařízení a bezbariérové úpravy domu, abych se snáze „vyšvihla“ zpět nejen do života, ale časem i do sedla.

Moc **děkuju** všem, kteří mi jakoukoliv finanční částkou pomohou, moc si toho vážím. Barča

<https://www.znesnaze21.cz/sbirka/domu-i-do-staje-bez-barier>